

nem Tiderne, og at Lovgivningen altid kan sætte Grænser for Privatejendomsretten; men den kan ikke gøre Indgreb i den til enhver Tid gældende private Ret uden at give Erstatning.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Hans Jacob Sørensen har Ordet for en kort Bemærkning.

Hans Jacob Sørensen: Den højtærede Minister og det højtærede Ministerium maa være fuldt fortrolige med, at naar de fremsætter et Lovforslag af en saa vidtrækkende Karakter som det foreliggende, kan vi ikke her afslutte en Forhandling derom 1, 2, 3. Der er forskellige Ting, der maa tales om, der er forskellige Ting, der maa tales grundigt om, og den højtærede Minister har netop i Dag sagt, at han ikke havde alt sit Skyts parat i Gaar — om Ministeren har haft det i Dag, ved jeg ikke. I alt Fald havde det været ønskeligt, om de Oplysninger og den Begrundelse, Ministeren er i Besiddelse af, var fremkommet allerede ved Lovforslagets Fremsættelse. Dette Lovforslag vedrører to Parter, nemlig de private og Almenheden. I den Lov, der blev vedtaget i 1917, forenede man efter det ærede Medlem Hr. A. C. Meyers Opfattelse paa en sjælden Maade Hensynet saavel til de private som til Fællesinteresserne, og dette har gjort, at Loven i det hele har virket godt. Det maa blive det samme Hensyn, vi skal have for Øje ved denne Lejlighed, og det har jeg Gang paa Gang talt for. Det er det samme Hensyn, vi maa tage under de kommende Udvalgsforhandlinger, og jeg haaber, at den højtærede Justitsminister her vil være imødekommende. Det er ikke saaledes, som Ministeren har været tilbøjelig til navnlig i Gaar at ville give det Udseende af, at man herinde i Byerne og specielt her har et aabent Blik for Betydningen af at frede Naturen og give Almenheden Adgang til at søge derud. Den samme Opfattelse gør sig ogsaa gældende fuldt ud paa Landet, men det er under Forudsætningen af, at man tager Hensyn til og forener private og fælles Interesser.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. H. F. Ulrichsen har Ordet for en kort Bemærkning.

H. F. Ulrichsen: Det er mig en stor Gaade, at den højtærede Landbrugsminister ikke forstaar, at der er en Væsensforskel paa at forlænge en Diskussion ved saglige Argumenter og at forlænge den ved letkøbte og ikke særlig fikse Bemærkninger af den værste Vælgermødeart. Jeg er sikker paa, at den største Part af de interesserede Medlemmer, der har overværet denne Forhandling, ikke beklager, at der er medgaaet et vist Antal Minutter til den Diskussion, der har fundet Sted mellem det ærede Medlem Hr. Holstein og den højtærede Justitsminister angaaende forskellige juridiske og andre Spørgsmaal vedrørende denne Sag; men jeg er ogsaa ganske sikker paa, at der ikke findes noget Medlem, som ikke finder det ganske upassende, at den højtærede Minister forlænger Diskussionen netop paa den Maade, som det er sket — ved Bemærkninger af den Karakter, som jeg før paatalte.

Landbrugsministeren (Bording): Det ærede Medlem Hr. Holstein afkræftede ingenlunde i sine Bemærkninger før den Betragtning, at han fandt Almenheden ukultiveret og udannet, tværtimod, han skærpede i Virkeligheden denne Udtalelse, selv om han gjorde det paa den Maade, at det ikke var enkeltvis, han betragtede hverken By- eller Landbefolkningen som ukultiveret og udannet, men kun, naar den optraadte som Masse; og ganske naturligt bruger det ærede Medlem netop den Maade at karakterisere Almenheden som udannet og ukultiveret paa, fordi Godsejerne jo ikke kan optræde som Masse, og altsaa kan de efter det ærede Medlems Mening ikke blive ukultiverede og udannede.

Justitsministeren (Steincke): Jeg maa begynde med at tage Afstand fra min ærede Kollega Landbrugsministeren: jeg har truffet Enkeltvæsener blandt Godsejerne, som i høj Grad var udannede og ukultiverede.

Til det ærede Medlem Hr. Holstein vil jeg sige, at jeg haaber ikke, jeg nogen Sinde skal naa til det Standpunkt, at jeg finder ham selv ligegyldig, men jeg er allerede naaet dertil, at jeg finder, hans Argumenter i denne Sag er blevet mere og mere ligegyldige, efterhaanden som han har fortyndet dem.